

[Niels Mørk.]

nomi var sikret og garanteret under sygdom eller anden ulykke. Derfor er de sociale ydelser og den deraf følgende administration to sider af samme sag, to sider, som i virkeligheden burde behandles samtidig.

Jeg vil sætte pris på at få noget at vide om, hvilke følger opbygningen af de planlagte sociale amtcentre vil få for centraladministrationen, og i forbindelse hermed ville jeg gerne have en vurdering af, hvordan man bedømmer mulighederne for det nye systems opbygning ikke alene personalemæssigt, men også lokalemæssigt. I en tid, hvor man søger det offentlige administration og investering begrænset mest muligt, er vi meget betænkelige ved at give en blankofuldmagt til den meget store administration, som der her lægges op til, uden at vi har de nødvendige oplysninger om de økonomiske virkninger heraf.

Det er jo ingen hemmelighed, at kommunerne er noget bekymrede over det hurtige tempo, i hvilket de nye opgaver tillægges dem. Situationen er jo den, at allerede nu viser det sig, at de kommunale reformer kræver mere og dyrere arbejdskraft. Sammenkædet med bremsningen af kommunernes låntagning og den af regeringspartierne gennemførte skæve byrdefordeling vil dette utvivlsomt medføre en drejning af skatte-skruen for de allerfleste kommuner. Dertil kan føjes, at der samtidig ikke sker en formindskelse af beskæftningen til staten, man må vel sige tværtom, og der tales også om større amtskommunale skatter. Nu foreslås flere krævende opgaver lagt hen til kommunerne fra 1. april. Spørgsmålet er så, om kommunerne på nuværende tidspunkt orker at tage en så gevaldig mundfuld oven i alle de andre økonomiske byrder. Jeg tror det ikke. Vil man gennemføre lovforslagene som foreslået fra 1. april, er jeg alvorligt bange for, at det vil medføre kaos både i amterne og i kommunerne.

Endelig vil jeg gerne efterlyse den lovpligtige ulykkesforsikrings placering i systemet. Den ser jeg ingen steder omtalt. Jeg vil gerne spørge ministeren: er den glemt, eller skal den nuværende administration forblive uændret? I modsætning til ulykkesforsikringen foreslår ministeren, at styrelsen af åndssvageforsorgen overflyttes til den nye socialstyrelse. Jeg vil i den forbin-

delse henvide til en kronik i Politiken af 30. januar d. å., hvor chefen for statens åndssvageforsorg, hr. Bank-Mikkelsen, retter en meget stærk og vægtig kritik mod disse planer. Jeg vil gerne sige, at mit parti er umiddelbart imod denne overflytning. Vi er ængstelige for, at en sådan overflytning vil skabe stærk uro og vanskeligheder inden for dette vigtige og meget ømtålige område.

Om primærkommunernes stående udvalg, altså de kommende socialudvalg, står der i lovforslaget, at de skal tage sig af alle forhold vedrørende kommunernes sociale, sundhedsmæssige og arbejdsmarkedsmæssige forhold. Det er jo en slags programudtalelse, som jeg dog synes burde nærmere uddybes og forklares. Hvad er f. eks. arbejdsmarkedsmæssige forhold? Må jeg i den forbindelse henlede opmærksomheden på de betydende grupper inden for vort samfund, som gennem mindretalsindstillinger har taget særstandpunkter i disse vigtige spørgsmål. Det drejer sig i første række om LO og sygekasserne. Jeg håber meget, at man vil tage fornødent hensyn til mindretallenes udtalelser og stillingtagen. I denne forbindelse vil jeg nævne mit partis ønske om, at sygekassernes helseforslag skal indgå i sagens videre behandling. Jeg må understrege, at dette ønske også gælder ved behandlingen af de følgeforslag, som er bebudet at ville komme senere.

Til slut vil jeg forelægge socialdemokratiets særudtalelse til betænkningen, fordi denne udtalelse angiver mit partis stilling til en ny socialreform:

„Med Steinckes socialreform i 1933 sørgede socialdemokratiet for, at datidens sociale lovgivning blev afgørende forbedret, så den svarede til datidens behov. På samme måde ønsker socialdemokratiet, at den socialreform, der nu forberedes, skal tage sigte på effektivt at dække det aktuelle behov for forebyggende, behandlende og revaliderende virksomhed.

En bedre sikring af befolkningens tryghed og trivsel kræver først og fremmest forbedrede sociale ydelser, men også strukturrationalisering, der muliggør en bedre koordinering af ydelserne, idet såvel indhold som struktur er af betydning ved en udbygning af den enkeltes tryghed.